

11te søndag efter Trinitatis

Evangeliesangene – Petter Dass

Nedtegnet av Lindeman i 1866 etter Kristoffer Hansen Torgunnerud, Feiring Annex til Hurdalen

Pharisæeren og toldereren

Part folck indbilder sig
At ingen mand i fromhed er dem liig.
Sig selfver har de kjær
Men andris dyder er
Anset af dem saa ringe
Som afner, støf og væir.

Da Frelseren fornam
At saadant folck tilstæde vaar hos ham
Hand kloglig satte frem
Parabels-viis for dem
Een tale som ret træffet
Og trychte bylden slem:

Der gik til templet skjøn
To menniker at ofre Gud sin bøn.
Dend eene vaar af stand
En pharisæer mand
Dend anden vaar en tolder
Foragt i Jødeland.

Dend pharisæer goed
Gich op og bad for høyen altar-fod.
Det vaar hans bønne-snack:
O Gud, jeg bør dig tack
At jeg er iche sindet
Som andre løse pack.

En røfver er jeg æj
Jeg aldrig gick paa nogen hore-vej
Af uretfærdighed
Jeg æj er blefven feed
Jeg er og ingen skinder
Som denne tolder leed.

Min' faste-dager alt
To gange jeg om ugen har udvalt
U-tiendet brød og mad
Kom aldrig paa mit fad
Jeg yder rigtig tiende
Af hver et dilde-blad.

Men ned ved dørren stod
Dend arme tolder med forsaget mod.
Hand slog sin' øyne ned
For sin u-værdighed
Og ville dem æj løffte
Til himlens høje stæd.

Hand slog sig for sit bryst
Og sagde med een poeniterend' røst:
O Gud, ô fader sød
Som ingen mand forskjød
Tag du min sjæl til naade
For Jesu haarde død!

Hvad tychis jer her om
Hør nu hvorledis Herren fælder dom!
Hand siger: Tolderen
Som Guds udvalde ven
Retfærdig for den anden
Gick til sit huus igjen.

Thi hvo der stoltelig
Formeget søger at ophøje sig
Ham trycher Herren ned,
Men hvo med ydmyghed
Sig hjertelig fornædrer
Hans rom er høigt bered.